

Scholar

Marzec

2020

112 (301)

„SCHOLAR” - gazetka Państwowego Gimnazjum Polskiego w Daugavpils

STARPTAUTISKĀ SIEVIEŠU DIENA

8.marta jeb Starptautiskās sieviešu dienas svinēšana pasaulē kļūst aizvien populārāka. Daži šos svētkus arī sauc vienkārši par pavasara svētkiem, bet gan vieni gan otri šajā dienā steigšus iegādāties krāšņus ziedus savām mātēm, sievām, kolēģēm, skolotājām utt. Ziedu audzētāji un tirgotāji atzīst, ka Starptautiskās sieviešu dienas svinēšana ar katru gadu kļūst aizvien populārāka.

Šogad 8.klases skolēni, sagaidot svētkus, latviešu valodas stundā saņēma uzdevumu pareizi sakārtot pircēju rindu. Tā kā parasti 8.martā pērk un dāvina tulpes, skolotāja ar skolēniem uzreiz vienojās, ka tā būs rinda pēc tulpēm. Skolēni saņēma pircēju aprakstu, bet sarindot vajadzēja pašiem, spriežot pēc norādēm. Visi diezgan ātri tika galā ar šo uzdevumu. Kad darbs bija paveikts, katram individuāli vajadzēja šo rindu uzzīmēt, ievērojot katra pircēja aprakstu. Prieks bija redzēt, ar kādu aizrautību skolēni ķērās pie darba. Darbi sanāca ļoti dažādi. Daži, kuriem neveicas tik labi zīmēšanā ar zīmuli, zīmēja datorprogrammā. Darbu mēs nosaucām “Rinda pēc tulpēm”.

W numerze:

- *Starptautiskā sieviešu diena*
- *Kā mēs tiekam galā ar mācībām esošos apstākļos*
- *W czasach epidemii...*
- *Okiem nauczyciela*
- *Okiem ucznia*

Oficiālo svinamo dienu sarakstā 8.marts Latvijā atkal iekļauts no 2008. gada. Līdz 2008. gadam Latvijā Starptautisko sieviešu dienu oficiāli nesvinēja ideoloģisku apsvērumu dēļ. Šī diena veltīta visām sievietēm, neatkarīgi no to sociālā vai bioloģiskā statusa.

Kā mēs tiekam galā ar mācībām esošos apstākļos.

Jau trešo nedēļu skolēni, skolotāji un vecāki mēģina pierast pie jauna apmācības veida. Šī situācija parādījās mūsu valstī pēc karantīnas ieviešanas. Taču, kā izskatās apmācība no skolēnu puses, un ko viņi domā par to, mēģināsim šodien izskaidrot.

Pēc skolu slēgšanas ziņojuma skolēni sāka dalīties divās daļās. Ir tie, kas bija ļoti priecīgi, ka vajadzēs sēdēt mājās pie datora un nestaigāt uz skolu, kā arī bija tie, kam ļoti tas nepatika, un bija pat cilvēki, kas sāka raudāt, jo tik ļoti negribēja atvadīties no draugiem. Es, manuprāt, biju pa vidu. No vienas puses, mēs nepaspējam atvadīties no draugiem, taču no otras es tik esmu enerģisks cilvēks, ka pasēdēt mājās ir man kā atvaļinājums.

Visi, protams, sākumā baidījās no jauna režīma, tehnikas un visa saistīta ar to attālināto apmācību. Pēc manām domām, visvairāk no tā visa baidījās skolotāji, taču pamazām ejot, mēs sākam saprast, kā ar to strādāt. Protams, zinām vēl ne visu, bet strādāt jau varam.

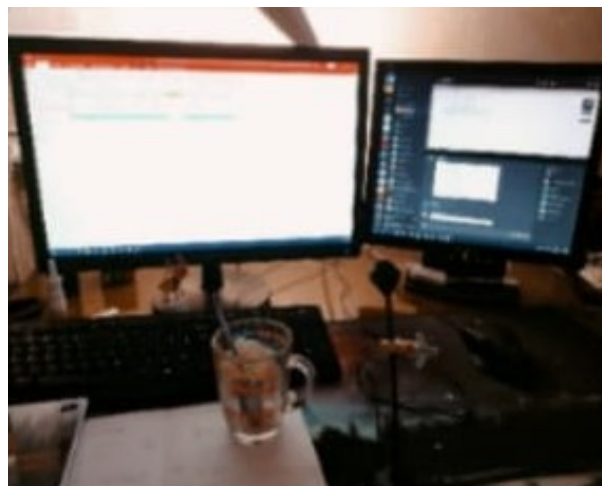
Visumā taču ir savi plusi un mīnusi. Es varu secināt šādi. Manuprāt, pašmācībai ir šādi plusi: pirmkārt, ir iespēja ļoti ekonomēt laiku. Nevajag to tērēt, ejot uz skolu, sēžot stundās un vispār var pamesties 5 minūtes pirms stundas. Otrkārt, tu mācies tik, cik tev vajag. Visiem zināma ir situācija, kad viens skolēns visu saprot, taču otrs nē. Un kādēļ, piemēram, gaidīt to vienu skolēnu, kurš nesaprot, ja visi jau apguva doto tematu. Tāpēc, ja skolēns mācās patstāvīgi un saprot doto uzdevumu, viņam nav nekas jāgaida un var doties pie citām stundām. Treškārt, tu sēdi mājās. Visas grāmatas ir tev līdzi. Nav jānes kaut ko uz skolu. Kā arī tu ēd to, ko gribi un kad tu gribi. Dažiem tas ir liels pluss.

Taču ir arī mīnusi. Pirmkārt, ir liela slodze uz datoru un internetu. Manuprāt, jau pāris reizes bija

tā, ka dažiem izslēdzās dators vai e-klase. Otrkārt, vajag atcerēties, lai būtu uzlādēts planšetdators vai mobilais, jo bez tiem nevarēs mācīties. Treškārt, nav motivācijas. Skolā vienmēr bija skolotājs, kurš skatījās, vai visi pilda uzdevumu un vai visi visu saprot, taču mājās nav tādas personas. Ir vajadzīga liela motivācija un gribasspēks, lai kaut ko paveiktu. Secinot, viss ir individuāls un cerēsim, ka drīz koronavīruss beigsies!

Kornēlija Lapkovska, kl. 9

W CZASACH EPIDEMII... OKIEM NAUCZYCIELA

Dnia 23 marca 2020 roku skończyły się w szkołach łotewskich ferie wiosenne i rozpoczęła - zarządzona przez Ministerstwo Edukacji - nauka zdalna. Podobnie jak w polskich szkołach - i zapewne na całym świecie - forma nauczania zależy od umiejętności i pomysłowości nauczyciela. Nie ma bowiem jednakowych wytycznych dla systemu edukacji. W związku z tym nauczyciele dzielą się w sieci swoimi pomysłami na konkretne lekcje (publikują gotowe materiały), ale, co chyba ważniejsze - doświadczeniami i metodami pracy zdalnej. Korzystając z ich podpowiedzi i dotychczasowej wiedzy, zorganizowałam mój własny warsztat pracy.

Przede wszystkim zdecydowałam się na użycie łatwych w obsłudze narzędzi Google. Wśród nich, znany wśród TIK-owych nauczycieli, Classroom. Pozwala on na stworzenie wirtualnych klas (szczególnie, gdy są to duże grupy) i zarządzanie ich pracą. W Classroomie każdej mojej klasy jest tablica, tzw. STRUMIEN, na której wstawiam informacje ogólne, skierowane do wszystkich: ogłoszenia, komunikaty, ćwiczenia online dla chętnych, polecam filmy. Tutaj również wstawiam link do videokonferencji. Zdalną rozmowę otwieram, używając innego narzędzia Google - Hangouts. Nie są to lekcje online, lecz konsultacje, podczas których jednocześnie kilkunastu uczniów może ze mną rozmawiać. Zazwyczaj jest to kilku spośród nich, tych, którzy mają podobny problem z zaplanowanym przeze mnie materiałem.

W zakładce ZADANIA publikowane są materiały wraz z ćwiczeniami. Dla każdej klasy planuję pracę w systemie tygodniowym z języka polskiego i projektowym z literatury polskiej. Projekty z literatury skupione są wokół lektury: obecnie klasa 9 - "Kamienie na szaniec"

A. Kamińskiego; klasa 12 - "Pożegnanie z Marią" T. Borowskiego; klasa 8 - "Oskar i pani Róża" E.E.Schmitta. W pracy wykorzystujemy różne internetowe narzędzia np. do tworzenia infografik - www.canva.com, Jamboard, komiksów - www.pixton.com, opowieści - www.storybird.com, dyskusji w grupach - dokumenty Google, testy - www.quizziz.com, www.learningapps.com, www.kahoot.com, formularze Google. Classroom pozwala w łatwy sposób przypisać zadania każdemu uczniowi i sprawdzić, kto zadanie wykonał. Posiada również przyjazne narzędzia poprawienia zadań i odesłania uczniowi informacji zwrotnej.

Aby lekcja była w klarowny sposób zaprezentowana, używam programu

www.wakalet.com, który pozwala na uporządkowanie treści przygotowanych dla uczniów. Zazwyczaj są to krótkie wykłady, polecenia, materiały znalezione w internecie: filmy, wywiady, ciekawe strony, definicje, słowniki, quizy lub prezentacje. Ostatnio wielkim powodzeniem cieszy się program www.genial.ly. Kto raz spróbuje, będzie używał zawsze!

Szczególnie przydatne do pracy z podziałem na grupy w nauczaniu zdalnym są programy typu www.padlet.com, www.trello.com. Jest to rodzaj tablic, gdzie można "przyczepić" informację. Wstawiam tam zadania dla poszczególnych grup, które następnie prezentują swoje odpowiedzi, rozwiązania itp.

W ten sposób mamy opracowany konkretny temat i zawsze możemy do tego materiału zajrzeć. Szczególnie przydatne dla klas, które wkrótce będą zdawały egzaminy z języka polskiego.

Pierwsze koty za płoty! Nie był to łatwy tydzień, tym bardziej, że nie wszyscy uczniowie znają narzędzia Classroomu i dużo czasu poświęciliśmy na ich opanowanie. Mamy nadzieję, że kolejny będzie łatwiejszy, a przede wszystkim, że wkrótce znów spotkamy się w szkole.

Marzena Bernacka-Basek

PRZEMYŚLENIA O EPIDEMII OKIEM UCZNIĄ

Obecnie mamy niezwykle ciekawą/trudną sytuację na całym świecie. Kwarantanna, która zmusiła nas do pozostania w domach, nawet nie chodzimy do szkoły. Na początku, kiedy ogłoszono miesięczną kwarantannę, wszyscy bardzo się ucieszyli. Będziemy siedzieć w

domach i nie będzie, ani szkoły, ani polskiego, matematyki, fizyki, muzycznej szkoły! Tylko luz... Radość nie trwała długo. Już w piątek powiedziano nam, że będziemy mieć nauczanie zdalne. I zaczęło się...

Początkowo myśleliśmy, że to wszystko będzie łatwe, ale niestety prawie każdy z nas spędza swój cały wolny czas w domu przy laptopie, bo mamy sporo zadań domowych i na nic innego czasu nam nie wystarcza. Na szczęście po pierwszym tygodniu jakoś idzie mi już łatwiej. Potrafię lepiej zaplanować swój czas i trochę odpocząć. Myślę, że wytrwamy ten ostatni rok.

W tej sytuacji można odnaleźć też plusy. Lepiej potrafimy wykorzystać do pracy i nauki komputery. Poznajemy wiele programów, aplikacji i nie możemy uwierzyć, że wcześniej żyliśmy bez tego.

Są jednak kwestie, z którymi nam trudno. Cały świat zatrzymał się. Nie możemy spędzać czasu ze znajomymi, iść na koncert, imprezę, nie możemy wyjechać do innych państw, uczestniczyć w konkursach.

Myślę, że po kwarantannie z wielką chęcią pójdę do szkoły, bo to jest mój ostatni rok nauki w naszym gimnazjum. Wierzę, że przetrwamy tę kwarantannę i wszystko będzie dobrze. Zdamy maturę, dostanę się na uniwersytety. Będziemy żyć, jak wcześniej; cieszyć się życiem i dbać o swoje zdrowie.

Ania Czarna, kl.12

Co to jest - epidemia? Nigdy (nawet w dzieciństwie) nie miałem do czynienia z tym terminem w sensie medycznym. Oprócz najgroźniejszej choroby naszych czasów - raka - żadnej innej poważnej nie znałem.

Według Wikipedii epidemia to - występowanie w określonym czasie i na określonym terenie przypadków zachorowań lub innych zjawisk związanych ze zdrowiem w liczbie większej niż oczekiwana. Nigdy nie brzmiało to dla mnie groźnie, bo tutaj - na Łotwie - każdego roku coś zostaje nazwane epidemią, ale w Daugavpils nic się nie zmienia. Co roku media podają informację, że zbliża się jakaś epidemia grypy, ale ja jej zazwyczaj nie widzę, nie odczuwam. Nie choruję, nikt mi nie każe siedzieć w domu. Mogę przychodzić do szkoły i wychodzić z domu. Możliwe, że ta coroczna epidemia grypy, czy czegoś innego, nie jest w stanie dotrzeć do Daugavpils, bo tu po prostu żyje mało

ludzi (hahaha). Tak więc nigdy żadna epidemia nie wpłynęła na moje życie - aż do teraz.

Teraz, kiedy na świecie szaleje COVID-19, wszędzie są wprowadzone różne zasady dotyczące zachowania podczas epidemii. Na Łotwie od wczoraj (29.03.2020r.) wszedł w życie zakaz gromadzenia się na ulicy dla więcej niż dwóch osób. Premier nazwał to prawo: "zasada 2x2", co oznacza dwoje ludzi w odległości 2 metrów. Kwarantanna jeszcze nie została przedłużona, ale, myślę, że wkrótce już będzie. Niektórzy myślą, że ta epidemia jest zabiegiem politycznym i ekonomicznym. Inni, że pandemia jest zbawieniem dla ziemi, bo po prostu pozabija słabszych. Funkcjonuje też opinia, że wirus został celowo wypuszczony przez Chiny, żeby maksymalnie zaszkodzić rynkom europejskim.... Może warto w tym miejscu zastanowić się, czym jest pandemia?

Wikipedia mówi, że jest to nazwa epidemii o szczególnie dużych rozmiarach, na dużym obszarze, obejmującej kraje, a nawet kontynenty. Obecnie na świecie z powodu zarażenia nowym koronawirusem umarły już 722,982 osoby i z każdą godziną liczba ta rośnie. Mnie to trochę niepokoi, ale dopóki na Łotwie nikt nie umarł z powodu koronawirusa - SARS-CoV-2, nie będę wpadał w panikę.

Rozumiem, że tak wielkie tragedie, potrafią wystraszyć ludzi, a nawet przerazić. Od tego już blisko do zbiorowej paniki. Jest ona zresztą kolejnym sposobem rozprzestrzeniania się wirusa lub innych zaraz (jak mówił nasz poprzedni nauczyciel: "Zaraz to wielka bakteria").

My tymczasem, klasa 12, staramy się zachować zimną krew. Nie po raz pierwszy stajemy bowiem wobec "katastrofy"! Zawsze coś się w naszej klasie działo takiego, czego bali się inni nauczyciele lub co się im nie bardzo podobało. Pewnego razu składaliśmy życzenia urodzinowe naszemu wychowawcy. Przynieśliśmy ogromny tort ze świeczkami, pan Andrzej chciał zdmuchnąć świece, ale one za każdym razem znowu się zapalały, aż wreszcie dym włączył alarm przeciwpożarowy!

Inna historia. Kiedyś jechaliśmy na ZZ *čempionāts*. Po tym "festiwalu młodzieżowym" pojechaliśmy do jakiegoś cichego kempingu w lesie. Nikt nie wiedział, że ten kemping znajdował się blisko bazy wojskowej i poligonu (przez który jechaliśmy, żeby dotrzeć na nocleg). Jechaliśmy i nagle nasz autobus zatrzymał się. My - cała klasa - w autobusie, w środku poligonu

wojskowego! Nieważne, co było dalej, ważne, że dotarliśmy do kempingu cali i zdrowi.

Kolejne zabawne wydarzenie. Całą klasą dekorowaliśmy naszą salę (nr 203). Na koniec została tylko lampa nad tablicą. Sofia wspięła się na krzywe krzesło i kiedy zaczęła upinać girlandę na lampie, krzesło się zepsuło i Sofia, żeby nie spaść na podłogę, chwyciła lampę nad tablicą i ją oderwała od ściany (do dziś z prawej strony nad tablicą lampa jest krzywo powieszona). Wyglądało to bardzo śmiesznie, bo nie spadła, a powoli i z gracją opadała na ziemię.

Podobnych opowieści w życiu naszej klasy jest wiele i jest mi żal, że obecnie, z powodu zakazów i kwarantanny, nie możemy uaktualniać historii naszej klasy. Tak czy siak, teraz najważniejsze jest ukończyć ten ostatni rok szkolny i dobrze zdać egzaminy. Potem dostać się na wybraną uczelnię i wymarzony kierunek studiów. Wbrew temu szaleństwu, które dzieje się w świecie.

Władek Dobkiewicz, kl. 12

Epidemię koronawirusa każdy odczuwa inaczej, dla dzieci to szansa na to, by nie chodzić do szkoły, dla dorosłych - nerwowa sytuacja w pracy, dla wszystkich - strach o zdrowie swoje i krewnych.

W każdym przełomowym momencie ktoś korzysta, a ktoś inny traci, nasz świat ciągle przeżywa kryzysy, wojny, masowe epidemie, jest to proces cykliczny, któremu się nie da zapobiec. W roku 2020 przydarzył nam się COVID -19, ale mogło to być cokolwiek innego. W społeczeństwie ciągle odczuwa się napięcie psychologiczno-emocjonalne, nikt nie wie, jak daleko to zajdzie i jakie będą konsekwencje. Największe konsekwencje będą widoczne w gospodarce, wielu ludzi straci pracę, niektóre przedsiębiorstwa mogą zbankrutować. Władza musi mieć konkretne narzędzia i plan działań, by wyprowadzić państwo z tej trudnej sytuacji.

Można też na sytuację spojrzeć z innego punktu widzenia. Jest to czas do przemyśleń o swoim życiu, czy jestem zadowolony z tego, na jakim poziomie rozwoju się zatrzymałem, czy mam cele na przyszłość, czy rozumiem, czego chcę. Jest to czas na bycie z rodziną, czytanie książek, odkrywanie w sobie nowych talentów albo znalezienie nowego hobby. Uczymy się wytrwałości, odporności na stres, planowania pracy i uczenia się w zupełnie innych warunkach. Jest to dobre doświadczenie dla każdego, wnioski i umiejętności, wyniesione z tej sytuacji, przydadzą nam się przyszłości. Chociaż, przeżyć to akurat w klasie 12, powoduje wiele nerwów, bo za parę miesięcy zacznie się nowy etap naszego życia.

Karina Abarowicz, kl. 12

J.Pilsudska Daugavpils valsts poļu ģimnāzija

Redakcijas grupa: *Tatjana Vuškāne, Marzena Bernacka-Basek*

Tehniskā izstrāde: *Jeļena Skopina*

Adrese: Varšavas iela 2, Daugavpils, Latvija

Avīze tiek izdota no 1991.g. Iznāk vienu reizi mēnesī.